Betänkande ShUB 7/2018 rd– RP 87/2018 rd

Social- och hälsovårdsutskottet

Regeringens proposition till riksdagen om de ändringar inkomstdatasystemet orsakar i arbetspensionslagstiftningen och i lagstiftningen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen om de ändringar inkomstdatasystemet orsakar i arbetspensionslagstiftningen och i lagstiftningen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (RP 87/2018 rd): Ärendet har remitterats till social- och hälsovårdsutskottet för betänkande

Sakkunniga

Utskottet har hört
- regeringssekreterare Hanna Tossavainen, social- och hälsovårdsministeriet.

Skriftligt yttrande har lämnats av
- finansministeriet
- Pensionsskyddscentralen
- Akava ry
- Finlands näringsliv rf
- Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf
- Tjänstemannacentralorganisationen STTK rf
- Arbetspensionsförsäkrarna TELA rf.

Inget yttrande av
- Finansinspektionen
- Företagarna i Finland rf.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att lagen om pension för arbetstagare, lagen om pension för företagare, lagen om pension för lantbruksföretagare, lagen om sjömanspensioner, lagen om införande av lagen om sjömanspensioner, pensionslagen för den offentliga sektorn, lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar, lagen om lantbruksföretagares olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar samt strafflagen ska ändras. De föreslagna ändringarna är en följd av lagen om inkomstdatasystemet och de ändringar den medför.

Klart
5.0

Enligt förslaget ska arbetspensionslagarna ändras så att den administrativa påföljd som påförs för försummelse att ordna pensionsskydd framöver ska heta försummelseavgift och påföras av Statskontoret i stället för av pensionsanstalten. Bestämmelser om påföljder för försummelse av arbetsgivarens skyldighet att anmäla löneuppgifter finns framöver i lagen om inkomstdatasystemet och därför föreslås det att de motsvarande bestämmelserna i arbetspensionslagarna upphävs.

Bestämmelserna i arbetspensionslagarna om hänförande av arbetsinkomst har reviderats och preciserats så att hänförandet så långt som möjligt ska ske på motsvarande sätt som i dag också efter att inkomstregistret har tagits i bruk. Det är meningen att också betalningsprincipen ska stärkas. Vidare föreslås det i arbetspensionslagarna sådana ändringar av teknisk karaktär i tiden för ordnande av pensionsskydd och i anmälningsskyldigheten som beror på ibruktagandet av inkomstregistret.

Det föreslås att lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar ändras så att arbetsinkomsten vid bestämmande av den dagpenning som betalas under 28 dagar inte längre beaktas med en dags noggrannhet bakåt från skadedagen. På det sättet kan uppgiften om den skadades arbetsinkomst fås från inkomstregistret.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2019. De ändringar som införandet av inkomstdatasystemet orsakar i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar och i lagen om lantbruksföretagares olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar samt ändringarna i strafflagen avses dock träda i kraft den 1 januari 2020.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Syftet med de föreslagna ändringarna är att göra de ändringar i arbetspensionslagstiftningen och i lagstiftningen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar som behövs när inkomstdatasystemet införs. Samtidigt justeras bestämmelserna om hantering av personuppgifter i anknytning till de föreslagna ändringarna i överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning). Social- och hälsovårdsutskottet anser att de föreslagna ändringarna behövs för att säkerställa att pensionsanstalterna och de försäkringsbolag som bedriver olycksfalls- och yrkessjukdomsförsäkringsverksamhet kan utnyttja de uppgifter som arbetsgivare och andra prestationsbetalare anmäler till inkomstdatasystemet på ett ändamålsenligt sätt.

I propositionen föreslås att bestämmelserna om försummelse av arbetsgivarens anmälningsskyldighet ska upphävas på grund av att Skatteförvaltningen ansvarar för att påföra administrativa påföljder för försummelse att anmäla uppgifter till inkomstregistret. Ändringen förtydligar påföljdssystemet och förhindrar dubbel bestraffning i fråga om samma uppgifter som ska anmälas till inkomstregistret. Bestämmelserna om försummelser av pensionsskyddet förblir huvudsakligen oförändrade, men den administrativa påföljden av försummelse påförs i fortsättningen av Statskontoret på ansökan av pensionsanstalten. Att överföra påförandet av en administrativ påföljd med karaktär av straff från pensionsanstalterna till en myndighet är befogat med hänsyn till 124 § i grundlagen och grundlagsutskottets beslutspraxis.

De i propositionen föreslagna ändringarna i arbetspensionslagarna om hänförande av arbetsinkomst och beaktande av arbetsinkomsterna vid ersättning för inkomstbortfall gör förfarandena tydligare och stärker betalningsprincipen. Ändringarna är enligt utskottets uppfattning behövliga för att utnyttja inkomstdatasystemet.

Inkomstdatasystemet tas i bruk den 1 januari 2019. Från och med då får pensionsanstalterna de löneuppgifter som arbetsgivarna har anmält från inkomstdatasystemet för att beställa arbetspensionsavgiften. För att pensionsavgift ska kunna bestämmas, måste löneuppgifterna vara anmälda till inkomstdatasystemet och det får inte förekomma störningar i inkörningen av inkomstdatasystemet. Om löneuppgifterna inte finns till förfogande på grund av en oväntad och omfattande störning i dataöverföringen i anknytning till inkomstdatasystemet, kan pensionsanstalterna behöva bestämma arbetspensionsförsäkringsavgift på grundval av uppskattad lön. För att trygga att pensionsanstalternas etablerade verksamhet fortgår med tanke på eventuella funktionsstörningar i anknytning till att inkomstregistret tas i bruk föreslår social- och hälsovårdsutskottet i lagförslag 1 om ändring av lagen om pension för arbetstagare och i lagförslag 4 om ändring av lagen om sjömanspensioner tillfälliga övergångsbestämmelser som möjliggör bestämmande av arbetspensionsförsäkringsavgift på grundval av uppskattad lön. I fråga om pensioner inom den offentliga sektorn behövs ingen motsvarande övergångsbestämmelse eftersom den nuvarande lagstiftningen möjliggör uttag av förskott också om de uppgifter som krävs för att bestämma pensionsavgift inte står till pensionsanstaltens förfogande på grund av funktionsstörning vid dataöverföringen.

Dessutom föreslår social- och hälsovårdsutskottet lagtekniska preciseringar i lagförslagen.

DETALJMOTIVERING

Lagförslag 1

144 §. Anmälningar som krävs för skötseln av en försäkring Termen pensionsordningsnummer i det svenska lagförslaget ändras till pensionsarrangemangsnummer.

Ikraftträdandebestämmelsen. Med hänsyn till den tid som krävs för behandlingen av lagförslaget i riksdagen föreslår utskottet att dagen för ikraftträdande lämnas öppen.

Dessutom kompletteras ikraftträdandebestämmelsen med ett nytt 4 mom. som föreskriver om möjlighet för pensionsanstalten att beräkna lönerna för bestämmande av arbetspensionsförsäkringsavgift och bestämma avgiften på grundval av uppskattade löner. Arbetspensionsförsäkringsavgift kan bestämmas enligt uppskattad lön om de uppgifter som behövs för att bestämma arbetspensionsförsäkringsavgiften inte finns tillgängliga i tid på grund av störning i inkomstdatasystemet eller i den till systemet hänförliga dataöverföringen till pensionsanstalten före utgången av den 31 december 2020. Lönen uppskattas enligt de beräkningsgrunder som avses i 166 §. Arbetspensionsförsäkringsavgift korrigeras för att motsvara uppgifterna i inkomstdatasystemet utan dröjsmål när pensionsanstalten har tillgång till löneuppgifterna. Bestämmelsen ska gälla löner som har anmälts till inkomstdatasystemet senast den 31 december 2020. Dessutom förutsätts att funktionsstörningen i inkomstdatasystemet eller i den till systemet hänförliga dataöverföringen

har upptäckts senast den 31 december 2020. De största riskerna med anknytning till inkörningen av inkomstdatasystemet beräknas vara överståndna i slutet av 2020.

Lagförslag 2

Ikraftträdandebestämmelsen. Med hänsyn till den tid som krävs för behandlingen av lagförslaget i riksdagen föreslår utskottet att dagen för ikraftträdande lämnas öppen.

Lagförslag 3

Ikraftträdandebestämmelsen. Med hänsyn till den tid som krävs för behandlingen av lagförslaget i riksdagen föreslår utskottet att dagen för ikraftträdande lämnas öppen.

Lagförslag 4

Ingressen. Lagens 139 § har ändrats genom lag 339/2018 vilket ska beaktas i ingressen.

139 §. Anmälningar som krävs för ordnandet och skötseln av pensionsskydd. Termen pensionsordningsnummer i det svenska lagförslaget ändras till pensionsarrangemangsnummer.

Ikraftträdandebestämmelsen. Med hänsyn till den tid som krävs för behandlingen av lagförslaget i riksdagen föreslår utskottet att dagen för ikraftträdande lämnas öppen.

Dessutom kompletteras ikraftträdandebestämmelsen med ett nytt 4 mom. som föreskriver om uppskattning av den lön som används som grund för arbetspensionsförsäkringsavgift vid eventuella funktionsstörningar i inkomstdatasystemet på motsvarande sätt som i 4 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i lagen om pension för arbetstagare.

Lagförslag 5

Ikraftträdandebestämmelsen. Med hänsyn till den tid som krävs för behandlingen av lagförslaget i riksdagen föreslår utskottet att dagen för ikraftträdande lämnas öppen.

Lagförslag 6

Ingressen. I regeringens proposition till riksdagen med förslag till ändring av socialtrygghets- och försäkringslagstiftningen med anledning av EU:s allmänna dataskyddsförordning (RP 52/2018 rd) ingår ett förslag om ändring av 153 § i lagen. Propositionen har ännu inte godkänts i riksdagen, och därför ska ingressen ändras.

153 §. En offentlig arbetsgivares skyldighet att lämna uppgifter. Termen pensionsordningsnummer i det svenska lagförslaget ändras till pensionsarrangemangsnummer.

Ikraftträdandebestämmelsen. Med hänsyn till den tid som krävs för behandlingen av lagförslaget i riksdagen föreslår utskottet att dagen för ikraftträdande lämnas öppen.

Lagförslag 7

58 §. Dagpenningen under de första 28 dagarna. Till paragrafen fogas 3 mom. i den gällande lagen. Momentet hade fallit bort på grund av ett förbiseende, men ska kvarstå i sin nuvarande form.

Ikraftträdandebestämmelsen. Med hänsyn till den tid som krävs för behandlingen av lagförslaget i riksdagen föreslår utskottet att dagen för ikraftträdande lämnas öppen.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Social- och hälsovårdsutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 8 och 9 i proposition RP 87/2018 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 1—7 i proposition RP 87/2018 rd med ändringar. ***(Utskottets ändringsförslag)***

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om ändring av lagen om pension för arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) 12 och 13 §, 16 § 1 mom., 53 c §, 53 h § 1 mom., 65 § 1 mom., 71 §, 141 § 1 mom., 142 §, 143 § 1 mom., 144, 146, 147, 159 och 163 §, 186 § 5 mom., 199 § 1 och 2 mom. samt 206 § 1 mom.,

av dem 12 § sådan den lyder i lagarna 69/2016 och 1247/2016, 13 §, 16 § 1 mom., 53 c §, 53 h § 1 mom. och 65 § 1 mom. sådana de lyder i lag 69/2016, 159 § sådan den lyder i lag 882/2014 samt 199 § 1 och 2 mom. och 206 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1247/2016, samt

fogas till 143 §, sådan den lyder delvis ändrade i lag 1274/2006, ett nytt 3 mom. och till 152 § ett nytt 6 mom. som följer:

12 §

Ålderspensionens belopp

Om ålderspensionen börjar vid ingången av kalendermånaden efter den under vilken arbetstagaren har uppnått den lägsta åldern för ålderspension, är ålderspensionens belopp den pension som tjänats in fram till begynnelsetidpunkten för pensionen. I den intjänade pensionen beaktas som arbetsinkomst sådana arbetsinkomster som betalats före begynnelsetidpunkten för ålderspensionen.

Arbetsinkomster som betalats ut under begynnelsemånaden för en första ålderspension som beviljats enligt denna lag för arbete som har upphört före begynnelsetidpunkten för den ålderspensionen beaktas i ålderspensionsbeloppet från begynnelsetidpunkten för pensionen.

Om arbetstagarens ålderspension börjar senare än vid ingången av kalendermånaden efter den under vilken arbetstagaren har uppnått den lägsta åldern för ålderspension, höjs den pension som tjänats in fram till utgången av månaden före begynnelsetidpunkten för den första ålderspensionen samt pensionen enligt 2 mom. med 0,4 procent för varje månad med vilken begynnelsetidpunkten för pensionen skjuts upp till en senare kalendermånad än kalendermånaden efter den under vilken den lägsta åldern för ålderspension har uppnåtts (*uppskovsförhöjning*).

En arbetstagare har inte rätt till uppskovsförhöjning för samma tid för vilken han eller hon har fått en arbetslöshetsförmån eller invalid- eller sjukpension.

13 §

Begynnelsetidpunkten för ålderspension

Ålderspensionen börjar vid ingången av kalendermånaden efter den under vilken arbetstagaren har uppnått den ålder som berättigar till ålderspension och slutat i det arbete på basis av vilket han eller hon ansöker om ålderspension. Ålderspension kan beviljas retroaktivt, dock inte utan giltigt skäl för längre tid än för de tre månaderna före månaden för ansökan om pension.

Om arbetstagaren fortsätter arbeta efter att ha uppnått den övre åldersgränsen för försäkringsskyldigheten, beviljas ålderspension från ingången av den kalendermånad som följer på ansökan om pension.

Pension som tjänats in av arbetsinkomst på grundval av ett anställningsförhållande som börjat under tiden för ålderspension och pension som tjänats in av arbetsinkomst som betalats ut under tiden för ålderspension i andra situationer än de som anges i 12 § 2 mom. beviljas på ansökan tidigast från ingången av kalendermånaden efter den under vilken arbetstagaren uppnått den övre åldersgränsen för försäkringsskyldigheten.

Om arbetstagaren har börjat arbeta före tiden för ålderspension och arbetet har fortsatt vid sidan av den ålderspensionen, beviljas pension som tjänats in av inkomster av detta arbete på ansökan från ingången av kalendermånaden efter den då pensionen har sökts, under förutsättning att arbetet har upphört.

Om arbetstagaren har fått partiell förtida ålderspension, börjar ålderspensionen från ingången av kalendermånaden efter den under vilken arbetstagaren har uppfyllt vad som föreskrivs i 11 § och slutat med sitt huvudsakliga arbete som är försäkrat i enlighet med arbetspensionslagarna.

16 §

Den partiella förtida ålderspensionens belopp

Grunden för den partiella förtida ålderspensionen är den pension som tjänats in i enlighet med arbetspensionslagarna fram till utgången av kalenderåret före det år då pensionen börjar. I den intjänade pensionen beaktas som arbetsinkomst sådana arbetsinkomster som betalats fram till utgången av det kalenderår som föregår den partiella förtida ålderspensionen. Pensionsandelen enligt denna lag är i enlighet med arbetstagarens ansökan 25 eller 50 procent av den pension enligt denna lag som utgör grunden för den partiella förtida ålderspensionen.

— —

53 c §

Arbetslivspensionens belopp

Arbetslivspensionens belopp är den pension som tjänats in fram till utgången av månaden före den då arbetslivspensionen började. I den intjänade pensionen beaktas som arbetsinkomst sådana arbetsinkomster som betalats före begynnelsetidpunkten för arbetslivspensionen.

53 h §

Ändring av arbetslivspension till ålderspension

Arbetslivspensionen ändras till ålderspension vid ingången av månaden efter den under vilken pensionstagaren uppnår sin lägsta ålder för ålderspension. I arbetstagarens ålderspension beaktas på ansökan pension som tjänats in på arbetsinkomster som betalats efter att arbetslivspensionen började på basis av arbete som upphört innan arbetslivspensionen började.

— —

65 §

Pensionstillväxt

Pensionen växer med 1,5 procent av de i 70 och 72 § avsedda pensionsgrundande arbetsinkomsterna för varje enskilt år (*årsinkomst*) som betalats till arbetstagaren från ingången av kalendermånaden efter den månad under vilken denne uppnått 17 års ålder fram till den övre åldersgränsen för försäkringsskyldigheten.

— —

71 §

Betalningsprincipen och hänförande av arbetsinkomst

Den pensionsgrundande arbetsinkomsten betraktas som inkomst för den kalendermånad den betalats (*betalningsprincipen*). Om en snedvridning sker i pensionsbeloppet till följd av att arbets-

inkomsten betraktas som inkomst för det år under vilket den betalats, kan arbetsinkomsten betraktas som inkomst för den kalendermånad den tjänades in.

141 §

Arbetsgivarens skyldighet att ordna pensionsskydd för arbetstagarna

Arbetsgivaren ska ordna pensionsskydd för arbetstagare som avses i 4, 5 och 7 §, om arbetsgivaren har betalat arbetstagaren minst 41,89 euro per månad i sådan arbetsinkomst som avses i 70 eller 72 §. Arbetsgivaren ska ordna pensionsskydd senast när arbetsinkomsten har betalats och innan arbetsinkomsten enligt 12 § i lagen om inkomstdatasystemet (53/2018) ska anmälas till inkomstregistret.

— —

142 §

Ordnande av pensionsskydd genom tecknande av försäkring i ett arbetspensionsförsäkringsbolag

När arbetsgivaren ordnar sina arbetstagares pensionsskydd genom att teckna försäkring i ett arbetspensionsförsäkringsbolag, ska arbetsgivaren lämna en försäkringsansökan till det valda arbetspensionsförsäkringsbolaget. När försäkringsansökan godkänns uppstår ett försäkringsavtal mellan arbetspensionsförsäkringsbolaget och arbetsgivaren. Närmare föreskrifter om verkställigheten av försäkringen meddelas i de försäkringsvillkor som social- och hälsovårdsministeriet har fastställt.

143 §

Givande och avslutande av försäkring

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska ge och hålla i kraft en försäkring som sökts hos bolaget. Ett arbetspensionsförsäkringsbolag kan dock avsluta en försäkring utan särskilt uppsägningsförfarande, om arbetsgivaren inte under de tolv månader som föregår vidtagande av justeringsåtgärder har meddelat att den har betalat ut i denna lag avsedd lön. I dessa fall ska arbetspensionsförsäkringsbolaget försäkra sig om att arbetsgivaren inte längre är försäkringsskyldig.

— —

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag kan säga upp en i 8 § avsedd försäkring av personer med förtroendeuppdrag och en i 150 § 2 och 3 mom. avsedd försäkring av arbetstagare i arbete utomlands på grund av arbetsgivarens insolvens eller försummelse att betala arbetspensionsförsäkringsavgiften. Försäkringen upphör i dessa fall en månad efter uppsägningen.

144 §

Anmälningar som krävs för skötseln av en försäkring

En arbetsgivare som har ingått ett försäkringsavtal med ett arbetspensionsförsäkringsbolag eller ordnat sina anställdas pensionsskydd i en pensionskassa eller pensionsstiftelse ska till sin pen-

sionsanstalt anmäla sina identifieringsuppgifter och sitt pensionsarrangemangsnummer samt namn, löneuppgifter och personbeteckningar, eller andra identifieringsuppgifter för personer som saknar personbeteckning, för sina anställda i ett anställningsförhållande enligt denna lag. Uppgifterna ska anmälas inom den tid som anges i 12 § i lagen om inkomstdatasystemet.

146 §

Arbetsgivarens skyldighet att månatligen betala försäkringsavgifter

Om en arbetsgivare har försummat sin skyldighet att lämna anmälningar och betala försäkringsavgifter enligt denna lag eller ett försäkringsavtal, kan arbetspensionsförsäkringsbolaget förplikta den arbetsgivare som har ingått försäkringsavtalet att betala arbetspensionsförsäkringsavgiften senast på en av arbetspensionsförsäkringsbolaget angiven förfallodag i månaden efter lönebetalningsmånaden. Detsamma gäller situationer där en arbetsgivare har ordnat sina anställdas pensionsskydd i en pensionskassa eller pensionsstiftelse.

147 §

Tillfällig arbetsgivare

Som tillfällig arbetsgivare betraktas en arbetsgivare som inte fortlöpande har anställda och vars löner till visstidsanställda för sex månader sammanlagt understiger 6 000 euro. En tillfällig arbetsgivare kan ordna sina anställdas pensionsskydd i ett arbetspensionsförsäkringsbolag utan att göra en försäkringsansökan. I detta fall ska arbetsgivaren till det valda arbetspensionsförsäkringsbolaget anmäla sina identifieringsuppgifter samt namn, löneuppgifter och personbeteckningar, eller andra identifieringsuppgifter för personer som saknar personbeteckning, för sina anställda i ett anställningsförhållande enligt denna lag. Dessutom ska en tillfällig arbetsgivare på grundval av den anmälda lönen betala arbetspensionsförsäkringsavgift till det valda arbetspensionsförsäkringsbolaget senast den sista dagen i månaden efter lönebetalningsmånaden.

152 §

Arbetspensionsförsäkringsavgiften

— —

Om en arbetsgivare försummar sin skyldighet att anmäla löneuppgifter enligt 144 eller 147 § i denna lag eller enligt ett försäkringsavtal, kan pensionsanstalten göra en uppskattning av den lön som ska användas som grund för arbetstagarens arbetspensionsförsäkringsavgift och fastställa arbetspensionsförsäkringsavgiften utifrån den uppskattade lönen. Lönen uppskattas enligt de beräkningsgrunder som avses i 166 §.

159 §

Utsökning av en arbetspensionsförsäkringsavgift

En arbetspensionsförsäkringsavgift som med stöd av denna lag påförts av en pensionsanstalt är inklusive dröjsmålsränta direkt utsökbar. Bestämmelser om indrivning av sådana fordringar finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter. Bestämmelser om indrivning av fordringar finns dessutom i lagen om indrivning av fordringar (513/1999).

163 §

Försummelseavgift

En arbetsgivare som inte har ordnat pensionsskydd senast den åttonde dagen i kalendermånaden efter lönebetalningsmånaden är skyldig att betala en försummelseavgift som är högst lika stor som arbetspensionsförsäkringsavgiften för försummelsetiden. När försummelseavgiften fastställs ska hänsyn tas till försummelsetidens längd, om försummelsen varit upprepad, om försummelsen varit uppsåtlig, arbetspensionsförsäkringsavgiften för försummelsetiden och arbetsinkomsterna för försummelsetiden.

Om pensionsanstalten anser att en arbetsgivare har försummat att ordna pensionsskydd enligt denna lag, ska pensionsanstalten göra en ansökan om påförande av försummelseavgift hos Statskontoret. Statskontoret avgör genom sitt beslut huruvida arbetsgivaren har försummat sin skyldighet att ordna pensionsskydd enligt denna lag och påför en försummelseavgift som ska betalas till den pensionsanstalt som ansökt om påförande av försummelseavgift. Pensionsanstalten svarar för att ta ut försummelseavgiften. Finansinspektionen meddelar pensionsanstalten närmare föreskrifter om hur pensionsanstalten ska behandla den inbetalda försummelseavgiften och de kostnader som hänför sig till den.

Pensionsanstalten kan avstå från att göra en ansökan enligt 2 mom., om försummelsen inte kan anses vara uppsåtlig och det uppskattade avgiftsbeloppet är högst 215,98 euro, eller om den som är skyldig att ordna pensionsskydd har visat genom sitt förfarande att den inte har haft för avsikt att försumma sin försäkringsskyldighet, eller om försummelseavgift inte kan påföras av en orsak som anges i 4 mom. Statskontoret avstår helt eller delvis från att påföra försummelseavgift, om försummelsen inte kan anses vara uppsåtlig och om det vore oskäligt att påföra avgiften med hänsyn till de omständigheter som nämns i 1 mom. eller av någon annan särskild orsak.

Försummelseavgift kan inte påföras den som är misstänkt för samma gärning i en förundersökning eller åtalsprövning eller i ett brottmål som behandlas vid en domstol. Försummelseavgift kan inte heller påföras den som åtalats för samma gärning, om åtalet har avgjorts i domstol genom ett beslut som vunnit laga kraft.

Vad som i denna lag föreskrivs om delgivning av beslut i 105 § 3 mom., sökande av ändring i 128 §, tid för sökande av ändring i 130 §, grundbesvär över debitering i 131 §, inlämnande av besvärsskrift i 132 §, rättelse av beslut i samband med sökande av ändring i 133 §, överföring av besvär till besvärsinstans i 134 §, besvär som inkommit efter besvärstidens utgång i 135 §, verkställighet av beslut i 136 § 2 mom., undanröjande av ett lagakraftvunnet beslut i 140 §, delägares eller bolagsmäns ansvar för arbetspensionsförsäkringsavgifter i 156 §, konkursbons ansvar för arbetspensionsförsäkringsavgifter i 157 §, utsökning av en arbetspensionsförsäkringsavgift i 159 §

och dröjsmålsränta på arbetsgivares arbetspensionsförsäkringsavgift i 164 § tillämpas även på ärenden som gäller försummelseavgift.

Pensionsanstalten ska debitera en av Statskontoret påförd försummelseavgift utan dröjsmål efter att avgiftsbeslutet vunnit laga kraft. Pensionsanstalten ska ta ut försummelseavgiften inom de fem kalenderår som omedelbart följer på det år då avgiften påfördes, annars förverkas rätten till avgiften.

186 §

Den allmänna tillsynen över ordnandet av försäkring samt tvångsförsäkring

— —

När Pensionsskyddscentralen har tagit en i 2—4 mom. avsedd försäkring i en pensionsanstalt, är arbetsgivaren skyldig att betala försummelseavgift i enlighet med vad som föreskrivs i 163 §.

199 §

Pensionsskyddscentralens rätt att få uppgifter för utövande av tillsyn

Trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har Pensionsskyddscentralen rätt att av en arbetsgivare, av en försäkrings- och pensionsanstalt som verkställer lagstadgad försäkring, av myndigheter och av andra aktörer på vilka offentlighetslagen tillämpas få de uppgifter som är nödvändiga för fullgörandet av den tillsynsskyldighet som föreskrivs i 186 § 1 mom. Pensionsskyddscentralen har dessutom rätt att för nämnda ändamål av Skatteförvaltningen i form av massinformation få identifierings- och kontaktuppgifter för lönebetalare eller andra motsvarande prestationsbetalare och för inkomsttagare, uppgift om bransch samt även uppgifter om löner eller motsvarande prestationer som betalats och om arbetsgivarprestationer som hänför sig till dem.

Pensionsskyddscentralen har rätt att få de i 1 mom. avsedda uppgifterna, även om Pensionsskyddscentralen inte i sin begäran om uppgifter har preciserat de prestationsbetalare som i form av massinformation blir föremål för tillsynsförfarande och även om tillsynsförfarandet ännu inte är anhängigt. För verkställigheten av ett tillsynsuppdrag har Pensionsskyddscentralen rätt att samköra och behandla i 1 mom. avsedda personuppgifter. Samkörda uppgifter får bevaras i fem år, dock högst till dess att tillsynsförfarandet har avslutats. Samkörda uppgifter får inte lämnas vidare annat än för sådana ändamål som avses i denna lag.

— —

206 §

Pensionsanstalternas och Pensionsskyddscentralens rätt att lämna ut uppgifter på eget initiativ

Utöver vad som föreskrivs i offentlighetslagen har pensionsanstalterna och Pensionsskyddscentralen, trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, rätt att lämna ut uppgifter som grundar sig på verkställigheten av denna lag enligt följande:

1) till vederbörande myndighet och organ de uppgifter som är nödvändiga för verkställigheten av uppgifter enligt EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet,

2) till Skatteförvaltningen de uppgifter som är nödvändiga för fullgörandet av den övervakningsskyldighet som föreskrivs i lagen om förskottsuppbörd, om det finns skäl att misstänka att arbetsgivaren inte har fullgjort sin innehållningsskyldighet,

3) till en personuppgiftsansvarig som bedriver kreditupplysningsverksamhet sådana uppgifter om en enligt denna lag utsökningsbar arbetspensionsförsäkringsavgiftsfordran hos en arbetsgivare som den personuppgiftsansvarige enligt lag har rätt att föra in i kreditupplysningsregistret,

4) till arbetarskyddsmyndigheten sådana uppgifter som är nödvändiga för att myndigheten ska kunna fullgöra sin tillsynsskyldighet enligt lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft (1233/2006), när det finns skäl att misstänka att en beställare har försummat sin utredningsskyldighet eller att beställarens avtalspart har lämnat felaktiga intyg över att pensionsförsäkringsskyldigheten har uppfyllts eller pensionsförsäkringsavgifter betalats,

5) till arbetslöshetsförsäkringsfonden de uppgifter som är nödvändiga för att fonden ska kunna fullgöra sin tillsynsskyldighet enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner, när det finns skäl att misstänka att en arbetsgivare har försummat att betala arbetslöshetsförsäkringspremier,

6) till Olycksfallsförsäkringscentralen och försäkringsbolag som verkställer lagstadgad olycksfallsförsäkring nödvändiga uppgifter om arbetsgivaren och försäkringen i syfte att fullfölja en för centralen och bolagen lagstadgad tillsynsuppgift, om det finns skäl att misstänka att en arbetsgivare inte har uppfyllt sin lagstadgade avgifts- och försäkringsplikt,

7) till Statskontoret de uppgifter som är nödvändiga för att avgöra ett ärende som gäller påförande av försummelseavgift enligt denna lag.

— —

Denna lag träder i kraft den ~~1 januari~~ 2019.

Denna lag tillämpas på löner och vederlag som betalats den 1 januari 2019 eller därefter.

Bestämmelserna om försummelseavgift tillämpas på försummelser som skett den 1 januari 2020 och därefter. För den tid som föregår detta tillämpas på försummelse att ordna pensionsskydd och på förhöjning på grund av försummelse lagen om pension för arbetstagare i den lydelse den hade den 31 december 2018.

Om de uppgifter som krävs för att fastställa arbetspensionsförsäkringsavgiften enligt denna lag inte i tid står till pensionsanstaltens förfogande på grund av en funktionsstörning i inkomstdatasystemet eller i en till systemet hänförlig dataöverföring till pensionsanstalten som uppdagats före utgången av den 31 december 2020, kan pensionsanstalten för att arbetspensionssystemets etablerade funktion ska kunna fortgå uppskatta det lönebelopp som ligger till grund för arbetstagarens arbetspensionsförsäkringsavgift och fastställa arbetspensionsförsäkringsavgiften på grundval av den uppskattade lönen. Lönen ska uppskattas enligt de grunder för beräkning som avses i 166 § i denna lag. När pensionsanstalten har fått tillgång till de ovan nämnda behövliga uppgifterna ska arbetspensionsförsäkringsavgiften utan dröjsmål korrigeras så att den motsvarar uppgifterna i inkomstdatasystemet. (Nytt)

2.

Lag

om ändring av lagen om pension för företagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om pension för företagare (1272/2006) 102 § 1 mom., 120 § 1 mom., 122 §, 143 § 4 mom. och 151 §,

av dem 120 § 1 mom. sådant det lyder i lag 888/2014 och 151 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1166/2007, som följer:

102 §

Avdrag av utestående arbetspensionsförsäkringsavgifter från pension

Pensionstagarens utestående arbetspensionsförsäkringsavgifter enligt denna lag kan inklusive dröjsmålsränta dras av från den pension som pensionstagaren har tjänat in av i denna lag avsedd företagarverksamhet samt från pension för återstående tid enligt denna lag.

— —

120 §

Utsökning av arbetspensionsförsäkringsavgifter

En arbetspensionsförsäkringsavgift som med stöd av denna lag påförts av en pensionsanstalt är inklusive dröjsmålsränta direkt utsökbar. Bestämmelser om indrivning av dessa fordringar finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Bestämmelser om indrivning av fordringar finns dessutom i lagen om indrivning av fordringar (513/1999).

— —

122 §

Försummelseavgift

En företagare som inte tecknar arbetspensionsförsäkring inom sex månader från det att försäkringsskyldigheten inträdde är skyldig att betala en försummelseavgift som är högst lika stor som arbetspensionsförsäkringsavgiften för försummelsetiden. När försummelseavgiften fastställs ska hänsyn tas till försummelsetidens längd, om försummelsen varit upprepad, om försummelsen varit uppsåtlig, arbetspensionsförsäkringsavgiften för försummelsetiden och arbetsinkomsterna för försummelsetiden.

Om pensionsanstalten anser att företagaren har försummat att ordna pensionsskydd enligt denna lag, ska pensionsanstalten göra en ansökan om påförande av försummelseavgift hos Statskon-

toret. Statskontoret avgör genom sitt beslut huruvida företagaren har försummat sin skyldighet att ordna pensionsskydd enligt denna lag och påför en försummelseavgift som ska betalas till den pensionsanstalt som ansökt om påförande av försummelseavgift. Pensionsanstalten svarar för att ta ut försummelseavgiften. Finansinspektionen meddelar pensionsanstalten närmare föreskrifter om hur pensionsanstalten ska behandla den inbetalda försummelseavgiften och de kostnader som hänför sig till den.

Pensionsanstalten kan avstå från att göra en ansökan enligt 2 mom., om försummelsen inte kan anses vara uppsåtlig och det uppskattade avgiftsbeloppet är högst 215,98 euro, eller om den som är skyldig att ordna pensionsskydd har visat genom sitt förfarande att den inte har haft för avsikt att försumma sin försäkringsskyldighet. Statskontoret avstår helt eller delvis från att påföra försummelseavgift, om försummelsen inte kan anses vara uppsåtlig och om det vore oskäligt att påföra avgiften med hänsyn till de omständigheter som nämns i 1 mom. eller av någon annan särskild orsak.

Vad som i denna lag föreskrivs om delgivning av beslut i 95 § 3 mom., avdrag av utestående arbetspensionsförsäkringsavgifter från pension i 102 § 1 mom., företagarens ansvar för arbetspensionsförsäkringsavgifterna i 118 § 1 mom., utsökning av arbetspensionsförsäkringsavgifter och avbrytande av uttag i 120 §, dröjsmålsränta på arbetspensionsförsäkringsavgift i 123 §, sökande av ändring i 124 §, tiden för sökande av ändring i 126 §, grundbesvär över debitering i 127 §, inlämnande av besvärsskrift i 128 §, rättelse av beslut i samband med att ändring söks i 129 §, överföring av besvär till besvärsinstans i 130 §, besvär som inkommit efter besvärstidens utgång i 131 §, verkställighet av beslut i 132 § 2 mom. och undanröjande av ett lagakraftvunnet beslut i 136 § tillämpas även på ärenden som gäller försummelseavgift.

Pensionsanstalten ska debitera en av Statskontoret påförd försummelseavgift utan dröjsmål efter att avgiftsbeslutet vunnit laga kraft. Pensionsanstalten ska ta ut försummelseavgiften inom de fem kalenderår som omedelbart följer på det år då avgiften påfördes, annars förverkas rätten till avgiften.

143 §

Den allmänna tillsynen över ordnandet av försäkring samt tvångsförsäkring

— —

När Pensionsskyddscentralen har tagit en i 2 mom. avsedd försäkring i en pensionsanstalt, är företagaren skyldig att betala försummelseavgift i enlighet med vad som föreskrivs i 122 §.

151 §

Pensionsskyddscentralens och pensionsanstalternas rätt att få uppgifter för utövande av tillsyn

Trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har Pensionsskyddscentralen rätt att av en företagare, av en försäkrings- och pensionsanstalt som verkställer lagstadgad försäkring, av Skatteförvaltningen eller andra myndigheter och av andra aktörer på vilka offentlighetslagen tillämpas få de uppgifter som är nödvändiga för fullgörandet av den tillsynsskyldighet som föreskrivs i 143 § 1 mom. i denna lag och i 2 § 2 mom.1 punkten i lagen om Pensionsskyddscentralen.

För fullgörande av tillsynsskyldigheten har Pensionsskyddscentralen dessutom rätt att av Skatteförvaltningen i form av massinformation få följande uppgifter:

1) näringssammanslutningars namn- och kontaktuppgifter samt nödvändiga uppgifter om näringsverksamheten, inkomsten av den samt om betalda löner,

2) i fråga om näringssammanslutningars delägare, namn och kontaktuppgifter, personbeteckningar samt nödvändiga uppgifter om arbete och ställning i företaget, förvärvs- och kapitalinkomstandel, penninglön, naturaförmåner och privata uttag och andel i sammanslutningens inkomst och tillgångar samt nödvändiga uppgifter om penninglön och naturaförmåner från någon annan än näringssammanslutningen,

3) rörelseidkares och yrkesutövares namn och kontaktuppgifter, personbeteckningar samt nödvändiga uppgifter om förvärvs- och kapitalinkomstandel, makes andel av förvärvs- och kapitalinkomsten, penninglön, naturaförmåner och omsättning.

Pensionsskyddscentralen har rätt att få de i 2 mom. avsedda uppgifterna, även om Pensionsskyddscentralen inte i sin begäran om uppgifter har preciserat de företag eller företagare som i form av massinformation blir föremål för tillsynsförfarande och även om tillsynsförfarandet ännu inte är anhängigt. För verkställigheten av ett tillsynsuppdrag har Pensionsskyddscentralen rätt att samköra och behandla i 1 och 2 mom. avsedda personuppgifter. Samkörda uppgifter får bevaras i fem år, dock högst till dess att tillsynsförfarandet har avslutats. Samkörda uppgifter får inte lämnas vidare annat än för sådana ändamål som avses i denna lag.

Trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har en pensionsanstalt rätt att av Skatteförvaltningen få de uppgifter som är nödvändiga för fullgörandet av den tillsynsskyldighet som anges i 144 §.

Uppgifter som avses i denna paragraf får inhämtas genom teknisk anslutning eller på något annat elektroniskt sätt utan samtycke av den vars intressen tystnadsplikten är avsedd att skydda.

Denna lag träder i kraft den ~~1 januari~~ 2019.

Bestämmelserna om försummelseavgift tillämpas på försummelser som skett den 1 januari 2020 och därefter. För den tid som föregår detta tillämpas på försummelse att ordna pensionsskydd och på förhöjning på grund av försummelse lagen om pension för företagare i den lydelse den hade den 31 december 2018.

Bestämmelserna i 102 § 1 mom. i denna lag tillämpas dock även på en förhöjning som påförts på grund av försummelse som skett före den 1 januari 2020.

3.

Lag

om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) 9 a § 2 mom. 2 punkten, 12 §, 23 § 3 mom., 24 och 28 §, 97 § 1 mom. och 143 §,

av dem 9 a § 2 mom. 2 punkten sådan den lyder i lag 75/2016, 12 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 990/2008, 23 § 3 mom. sådant det lyder i lag 990/2008, 28 § sådan den lyder i lag 890/2014 och 97 § 1 mom. sådant det lyder i lag 876/2015, som följer:

9 a §

Bestämmelser som gäller stipendiater

— —

För stipendiater och stipendiefinansierat arbete gäller dock inte det som föreskrivs i denna lags

— —

2) 24 § om försummelseavgift och 26 § 2—4 mom. om lantbruksföretagarens ansvar för arbetspensionsförsäkringsavgifterna, och

— —

12 §

Pensionsanstaltens skyldighet att utöva tillsyn samt tvångsförsäkring för lantbruksföretagare

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt övervakar att lantbruksföretagarna fullgör sin skyldighet att ordna med försäkring enligt denna lag och att en lantbruksföretagare som har försäkrats enligt denna lag fullgör sina anmälnings- och försäkringsskyldigheter enligt denna lag. En lantbruksföretagare är skyldig att lämna pensionsanstalten uppgifter enligt 141 §.

Om en lantbruksföretagare har försummat att teckna försäkring enligt denna lag, ska pensionsanstalten uppmana företagaren att rätta till försummelsen. Rättar lantbruksföretagaren inte till försummelsen inom en tid som pensionsanstalten bestämmer, försäkrar pensionsanstalten företagaren i enlighet med denna lag (*tvångsförsäkring*).

När lantbruksföretagaren tvångsförsäkras tillämpas i fråga om försäkringens början och rätten till pension för den retroaktiva tiden vad som föreskrivs i 10 § 2 mom. I samband med tvångsförsäkrandet fastställer pensionsanstalten en arbetsinkomst för lantbruksföretagaren på grundval av inhämtad utredning eller, om sådan saknas, enligt uppskattning och tar ut arbetspensionsförsäkringsavgiften. Pensionsanstalten fastställer arbetsinkomst från det att lantbruksföretagarverksamheten började, dock inte för tiden före tvångsförsäkrandet.

När pensionsanstalten försäkrar en lantbruksföretagare på grundval av 2 mom. är lantbruksföretagaren skyldig att betala försummelseavgift enligt 24 §.

23 §

Grupplivförsäkringsavgift

— —

På försäkringsavgifter enligt denna paragraf tillämpas också vad som i 25—30 § föreskrivs om arbetspensionsförsäkringsavgifter enligt 22 §.

24 §

Försummelseavgift

En lantbruksföretagare som inte tecknar arbetspensionsförsäkring inom sex månader från det att försäkringsskyldigheten inträdde är skyldig att betala en försummelseavgift som är högst lika stor som arbetspensionsförsäkringsavgiften för försummelsetiden. När försummelseavgiften fastställs ska hänsyn tas till försummelsetidens längd, om försummelsen varit upprepad, om försummelsen varit uppsåtlig, arbetspensionsförsäkringsavgiften för försummelsetiden och arbetsinkomsterna för försummelsetiden.

Om pensionsanstalten anser att en lantbruksföretagare har försummat att ordna pensionsskydd enligt denna lag, ska pensionsanstalten göra en ansökan om påförande av försummelseavgift hos Statskontoret. Statskontoret avgör genom sitt beslut huruvida lantbruksföretagaren har försummat sin skyldighet att ordna pensionsskydd enligt denna lag och påför en försummelseavgift som ska betalas till den pensionsanstalt som ansökt om påförande av försummelseavgift. Pensionsanstalten svarar för att ta ut försummelseavgiften. Finansinspektionen meddelar pensionsanstalten närmare föreskrifter om hur pensionsanstalten ska behandla den inbetalda försummelseavgiften och de kostnader som hänför sig till den.

Pensionsanstalten kan avstå från att göra en ansökan enligt 2 mom., om försummelsen inte kan anses vara uppsåtlig och det uppskattade avgiftsbeloppet är högst 215,98 euro, eller om den som är skyldig att ordna pensionsskydd har visat genom sitt förfarande att den inte har haft för avsikt att försumma sin försäkringsskyldighet. Statskontoret avstår helt eller delvis från att påföra försummelseavgift, om försummelsen inte kan anses vara uppsåtlig och om det vore oskäligt att påföra avgiften med hänsyn till de omständigheter som nämns i 1 mom. eller av någon annan särskild orsak.

Vad som i denna lag föreskrivs om delgivning av beslut i 90 § 3 mom., dröjsmålsränta på arbetspensionsförsäkringsavgift i 25 §, lantbruksföretagarens ansvar för arbetspensionsförsäkringsavgifterna i 26 § 1 mom., avbrott i uttag av arbetspensionsförsäkringsavgift i 27 §, utsökning av en arbetspensionsförsäkringsavgift i 28 §, sökande av ändring i 103 §, tiden för sökande av ändring i 105 §, grundbesvär över debitering i 106 §, inlämnande av besvärsskrift i 107 §, rättelse av beslut i samband med att ändring söks i 108 §, interimistiskt beslut i 109 §, besvär som inkommit efter besvärstidens utgång i 110 §, verkställighet av beslut i 111 § 2 mom. och undanröjande av ett lagakraftvunnet beslut i 113 § tillämpas även på ärenden som gäller försummelseavgift.

Pensionsanstalten ska debitera en av Statskontoret påförd försummelseavgift utan dröjsmål efter att avgiftsbeslutet vunnit laga kraft. Pensionsanstalten ska ta ut försummelseavgiften inom de

fem kalenderår som omedelbart följer efter det år under vilket avgiften påfördes, annars förverkas rätten till avgiften.

28 §

Utsökning av arbetspensionsförsäkringsavgift

En arbetspensionsförsäkringsavgift som med stöd av denna lag påförts av en pensionsanstalt är inklusive dröjsmålsränta direkt utsökbar. Bestämmelser om indrivning av sådana fordringar finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Bestämmelser om indrivning av fordringar finns dessutom i lagen om indrivning av fordringar (513/1999).

97 §

Avdrag av utestående försäkringsavgifter och försummelseavgift från pension

Pensionstagarens utestående arbetspensionsförsäkringsavgifter enligt denna lag, försummelseavgift enligt 12 § 4 mom. och 24 § samt försäkringspremie för en obligatorisk försäkring enligt lagen om lantbruksföretagares olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar och försummelseavgift enligt den lagen inklusive dröjsmålsränta kan dras av från den pension som pensionstagaren har tjänat in av i denna lag avsedd lantbruksföretagarverksamhet samt från pension för återstående tid enligt denna lag. Från pensionen kan emellertid inte dras av sådana obetalda försäkringspremier enligt denna lag eller lagen om lantbruksföretagares olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar som tas ut hos pensionstagaren med stöd av 26 § 2 mom. i denna lag.

— —

143 §

Pensionsanstaltens och Pensionsskyddscentralens rätt att få uppgifter för verkställigheten av uppgifter enligt denna lag

Trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller rätten att få uppgifter har Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och Pensionsskyddscentralen rätt att av

1) Skatteförvaltningen och den registermyndighet som avses i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningsens informationssystem (284/2008) få de uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av uppdrag enligt denna lag, och

2) den myndighet som avses i lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik (1048/2016) och i lagen om fiske (379/2015) få de uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av uppdrag enligt denna lag.

Pensionsskyddscentralen och pensionsanstalten har rätt att få de uppgifter som avses i 1 mom. avgiftsfritt, om de är avsedda för avgörandet av ett ärende som är under behandling. I annat fall ska den som begärt uppgifterna på yrkande av Skatteförvaltningen betala skäliga kostnader för utlämnandet av uppgifterna.

Trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller rätten att få uppgifter har Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt rätt att av renbeteslagen och renbeteslagsföreningen få de uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av uppdrag enligt denna lag. Dessa uppgifter ska

varje år efter renskötselårets utgång lämnas pensionsanstalten på det sätt som pensionsanstalten närmare bestämmer. Pensionsskyddscentralen och pensionsanstalten har rätt att vid behov även vid andra tidpunkter få dessa uppgifter av renbeteslagen och renbeteslagsföreningen.

Trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller rätten att få uppgifter har Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt rätt att av dem som avses i 1 och 3 mom. få de uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av tillsynsuppdraget i form av massinformation, även om pensionsanstalten inte i sin begäran om uppgifter har preciserat de företag och lantbruksföretagare som blir föremål för tillsynsförfarande och även om tillsynsförfarandet ännu inte är anhängigt och även om beskattningen ännu inte har fastställts. För verkställandet av ett tillsynsuppdrag har pensionsanstalten rätt att samköra och behandla i 1 och 3 mom. avsedda uppgifter. Samkörda uppgifter får bevaras i fem år, dock högst till dess att tillsynsförfarandet har avslutats. Samkörda uppgifter får inte vidareutlämnas.

Uppgifter som avses i denna paragraf får inhämtas genom teknisk anslutning eller på något annat elektroniskt sätt utan samtycke av den vars intressen tystnadsplikten är avsedd att skydda.

Denna lag träder i kraft den ~~1 januari~~ 2019.

Bestämmelserna om försummelseavgift tillämpas på försummelser som skett den 1 januari 2020 och därefter. För den tid som föregår detta tillämpas på försummelse att ordna pensionsskydd och på förhöjning på grund av försummelse lagen om pension för lantbruksföretagare i den lydelse den hade den 31 december 2018.

Bestämmelserna i 97 § 1 mom. i denna lag tillämpas dock även på en förhöjning som påförts på grund av försummelse som skett före den 1 januari 2020.

4.

Lag

om ändring av lagen om sjömanspensioner

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om sjömanspensioner (1290/2006) 13, 79, 138 och 139 §, 147 § 1 mom. samt 151 och 224 a §,

av dem 13 § sådan den lyder i lag 78/2016, 139 § sådan den lyder i lagarna 296/2015 och 339/2018, 147 § 1 mom. sådant det lyder i lag 885/2014 och 224 a § sådan den lyder i lag 296/2015, samt

fogas till lagen en ny 142 a § som följer:

13 §

Begynnelsetidpunkten för ålderspension

Ålderspensionen börjar vid ingången av kalendermånaden efter den månad då arbetstagaren har uppnått den ålder som berättigar till ålderspension och slutat i det arbete på basis av vilket han eller hon ansöker om ålderspension. Ålderspension kan beviljas retroaktivt, dock inte utan giltigt skäl för längre tid än för de tre månaderna före månaden för ansökan om pension.

Om arbetstagaren fortsätter att arbeta efter att ha uppnått den övre åldersgränsen för försäkringsskyldigheten, beviljas ålderspension från ingången av kalendermånaden efter den då pensionen har sökts.

Pension som tjänats in av arbetsinkomst på grundval av ett anställningsförhållande som börjat under tiden för ålderspension beviljas på ansökan tidigast från ingången av kalendermånaden efter den då arbetstagaren uppnått den övre åldersgränsen för försäkringsskyldigheten.

Om arbetstagaren har börjat arbeta före tiden för ålderspension och arbetet har fortsatt vid sidan av den ålderspensionen, beviljas pension som tjänats in av inkomster av detta arbete på ansökan från ingången av kalendermånaden efter den då pensionen har sökts, under förutsättning att arbetet har upphört.

Om arbetstagaren har fått partiell förtida ålderspension, börjar ålderspensionen vid ingången av kalendermånaden efter den under vilken arbetstagaren har uppfyllt vad som föreskrivs i 8 § och slutat med sitt huvudsakliga arbete som är försäkrat i enlighet med arbetspensionslagarna.

79 §

Betalningsprincipen och hänförande av arbetsinkomst

Den pensionsgrundande arbetsinkomsten betraktas som inkomst för den kalendermånad den betalats (*betalningsprincipen*). Om en snedvridning sker i pensionsbeloppet till följd av att arbetsinkomsten betraktas som inkomst för det år under vilket den betalats, kan arbetsinkomsten betraktas som inkomst för den kalendermånad den tjänades in. Närmare bestämmelser om tillämpning av betalningsprincipen utfärdas genom förordning av statsrådet.

138 §

Arbetsgivarens skyldighet att ordna pensionsskydd för arbetstagarna

Arbetsgivare ska ordna pensionsskydd i pensionskassan för en arbetstagare som avses i 4 §, om arbetsgivaren har betalat arbetsinkomst enligt 78 § till arbetstagaren. Arbetsgivaren ska ordna pensionsskydd senast när arbetsinkomsten har betalats och innan arbetsinkomsten enligt 12 § i lagen om inkomstdatasystemet (53/2018) ska anmälas till inkomstregistret.

139 §

Anmälningar som krävs för ordnandet och skötseln av pensionsskydd

För ordnandet och skötseln av pensionsskydd ska arbetsgivaren till pensionskassan anmäla sina identifieringsuppgifter och sitt pensionsarrangemangsnummer samt namn, löneuppgifter och personbeteckningar, eller andra identifieringsuppgifter för personer som saknar personbeteckning, för sina anställda i ett anställningsförhållande enligt denna lag. Uppgifterna ska anmälas inom den tid som anges i 12 § i lagen om inkomstdatasystemet.

142 a §

Fastställande av pensionsförsäkringsavgiften på basis av uppskattning

Om en arbetsgivare försummar sin skyldighet att anmäla löneuppgifter enligt 139 § i denna lag, kan pensionskassan göra en uppskattning av den lön som ska tas som grund för arbetstagarens arbetspensionsförsäkringsavgift och fastställa arbetspensionsförsäkringsavgiften utifrån den uppskattade lönen. Lönen uppskattas enligt beräkningsgrunderna i 202 §.

147 §

Utsökning av pensionsförsäkringsavgifter

En pensionsförsäkringsavgift som påförts med stöd av denna lag är inklusive dröjsmålsränta direkt utsökbar. Bestämmelser om indrivning av sådana fordringar finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter. Bestämmelser om indrivning av fordringar finns dessutom i lagen om indrivning av fordringar (513/1999).

— —

151 §

Försummelseavgift

En arbetsgivare som inte har ordnat pensionsskydd senast den åttonde dagen i kalendermånaden efter lönebetalningsmånaden är skyldig att betala en försummelseavgift som är högst lika stor som pensionsförsäkringsavgiften för försummelsetiden. När försummelseavgiften fastställs ska hänsyn tas till försummelsetidens längd, om försummelsen varit upprepad, om försummelsen varit uppsåtlig, arbetspensionsförsäkringsavgiften för försummelsetiden och arbetsinkomsterna för försummelsetiden.

Om pensionskassan anser att en arbetsgivare har försummat att ordna pensionsskydd enligt denna lag, ska pensionsanstalten göra ansökan om påförande av försummelseavgift hos Statskontoret. Statskontoret avgör genom sitt beslut huruvida arbetsgivaren har försummat sin skyldighet att ordna pensionsskydd enligt denna lag och påför en försummelseavgift som betalas till den pensionskassa som ansökt om påförande av försummelseavgift. Pensionskassan svarar för att ta ut försummelseavgiften. Finansinspektionen meddelar pensionsanstalten närmare föreskrifter om

hur pensionskassan ska behandla den inbetalda försummelseavgiften och de kostnader som hänför sig till den.

Pensionskassan kan avstå från att göra en ansökan enligt 2 mom., om försummelsen inte kan anses vara uppsåtlig och det uppskattade avgiftsbeloppet är högst 215,98 euro eller den som är skyldig att ordna pensionsskydd har visat genom sitt förfarande att den inte har haft för avsikt att försumma sin försäkringsskyldighet, eller om försummelseavgift inte kan påföras av en orsak som anges i 4 mom. Statskontoret avstår helt eller delvis från att påföra försummelseavgift, om försummelsen inte kan anses vara uppsåtlig och om det vore oskäligt att påföra avgiften med hänsyn till de omständigheter som nämns i 1 mom. eller av någon annan särskild orsak.

Försummelseavgift kan inte påföras den som är misstänkt för samma gärning i en förundersökning eller åtalsprövning eller i ett brottmål som behandlas vid en domstol. Försummelseavgift kan inte heller påföras den som åtalats för samma gärning, om åtalet har avgjorts i domstol genom ett beslut som vunnit laga kraft.

Vad som i denna lag föreskrivs om delgivning av beslut i 107 § 4 mom., sökande av ändring i 125 §, tid för sökande av ändring i 127 §, grundbesvär över debitering i 128 §, inlämnande av besvärsskrift i 129 §, rättelse av beslut i samband med att ändring söks i 130 §, överföring av besvär till besvärsinstans i 131 §, besvär som inkommit efter besvärstidens utgång i 132 §, verkställighet av beslut i 133 § 2 mom., undanröjande av ett lagakraftvunnet beslut i 137 §, dröjsmålsränta på pensionsförsäkringsavgift i 146 §, utsökning av pensionsförsäkringsavgifter i 147 § och konkursbons ansvar för pensionsförsäkringsavgifter i 147 a § tillämpas även på ärenden som gäller försummelseavgift.

Pensionskassan ska debitera en av Statskontoret påförd försummelseavgift utan dröjsmål efter att beslutet om avgiften vunnit laga kraft. Pensionskassan ska ta ut försummelseavgiften inom de fem kalenderår som omedelbart följer efter det år under vilket avgiften påfördes, annars förverkas rätten till avgiften.

224 a §

Tid som ska beaktas vid beräkningen av tjänstgöringstid

Vid beräkningen av tjänstgöringstiden enligt denna lag beaktas av sådan lön enligt 78 § som betalats under en och samma kalendermånad en dag för varje del som överstiger 40 euro så att för varje kalendermånad beaktas dock högst 30 dagar.

De dagar som ska beaktas vid beräkningen av tjänstgöringstiden omvandlas till månader på det sätt som föreskrivs i 224 §.

Denna lag träder i kraft den ~~1 januari 2019~~.

Denna lag tillämpas på löner och vederlag som betalats den 1 januari 2019 eller därefter.

Bestämmelserna om försummelseavgift tillämpas på försummelser som skett den 1 januari 2020 och därefter. För den tid som föregår detta tillämpas på försummelse att ordna pensionsskydd och på förhöjning på grund av försummelse lagen om sjömanspension i den lydelse den hade den 31 december 2018.

Om de uppgifter som krävs för att fastställa arbetspensionsförsäkringsavgiften enligt denna lag inte i tid står till pensionsanstaltens förfogande på grund av en funktionsstörning i inkomstdatasystemet eller i en till systemet hänförlig dataöverföring till pensionsanstalten som uppdagats före

utgången av den 31 december 2020, kan pensionsanstalten för att arbetspensionssystemets etablerade funktion ska kunna fortgå uppskatta det lönebelopp som ligger till grund för arbetstagarens arbetspensionsförsäkringsavgift och fastställa arbetspensionsförsäkringsavgiften på grundval av den uppskattade lönen. Lönen ska uppskattas enligt de grunder för beräkning som avses i 166 § i denna lag. När pensionsanstalten har fått tillgång till de ovan nämnda behövliga uppgifterna ska arbetspensionsförsäkringsavgiften utan dröjsmål korrigeras så att den motsvarar uppgifterna i inkomstdatasystemet. (Nytt)

5.

Lag

om ändring av 33 § i lagen om införande av lagen om sjömanspensioner

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om införande av lagen om sjömanspensioner (1291/2006) 33 §, sådan den lyder i lag 297/2015, som följer:

33 §

Tjänstgöringstiden enligt lagen om sjömanspensioner bestäms för tiden före den 1 januari 1991 enligt 11 § i den gamla lagen i den lydelse paragrafen hade den 31 december 1990, i fråga om åren 1991—2006 enligt 14 § 6 mom. i den gamla lagen i den lydelse momentet hade vid den nya lagens ikraftträdande, i fråga om åren 2007—2015 enligt 9 och 224 § i den nya lagen i den lydelse paragraferna hade den 31 december 2015 samt i fråga om åren 2016—2018 enligt 224 och 224 a § i den nya lagen i den lydelse paragraferna hade den 31 december 2018.

Denna lag träder i kraft den ~~1 januari~~ 2019.

6.

Lag

om ändring av pensionslagen för den offentliga sektorn

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i pensionslagen för den offentliga sektorn (81/2016) 16 § 1 mom., 58 § 1 mom., 81 § 1 mom. och 153 §, av dem 153 § ~~sådan den lyder delvis ändrad i lag /2018~~, som följer:

16 §

Den partiella förtida ålderspensionens belopp

Grunden för den partiella förtida ålderspensionen är den pension som tjänats in i enlighet med arbetspensionslagarna fram till utgången av kalenderåret före det år då pensionen börjar. I den intjänade pensionen beaktas som arbetsinkomst sådana arbetsinkomster som betalats fram till utgången av kalenderåret före den partiella förtida ålderspensionen började. Pensionsandelen enligt denna lag är i enlighet med arbetstagarens ansökan 25 eller 50 procent av den pension enligt denna lag som utgör grunden för den partiella förtida ålderspensionen.

— —

58 §

Ändring av arbetslivspension till ålderspension

Arbetslivspensionen ändras till ålderspension vid ingången av månaden efter den under vilken pensionstagaren uppnår sin lägsta ålder för ålderspension. I arbetstagarens ålderspension beaktas på ansökan pension som tjänats in av arbetsinkomster som betalats efter att arbetslivspensionen började på basis av arbete som upphört innan arbetslivspensionen började.

— —

81 §

Pensionstillväxt

Pensionen växer med 1,5 procent av de i 85 och 86 § avsedda pensionsgrundande arbetsinkomsterna för varje enskilt år (*årsinkomst*) som betalats till arbetstagaren från ingången av kalendermånaden efter den månad under vilken denne uppnått 17 års ålder fram till den övre åldersgränsen för försäkringsskyldigheten.

— —

153 §

En offentlig arbetsgivares skyldighet att lämna uppgifter

En offentlig arbetsgivare är skyldig att i fråga om personer som omfattas av denna lag meddela Keva namn, personbeteckning, eller andra identifieringsuppgifter för personer som saknar personbeteckning, datum för inledande och avslutande av tjänste- och arbetsavtalsförhållanden och i 4 § 2 mom. avsedda avtal och förtroendeuppdrag samt uppgifter om löner och arvoden. Dessutom är en offentlig arbetsgivare skyldig att lämna Keva sina identifieringsuppgifter och sitt pensionsarrangemangsnummer samt övriga uppgifter som gäller personernas pensionsrätt och medlemssamfundens betalningsskyldighet.

Utöver det som föreskrivs i 1 mom. är en offentlig arbetsgivare skyldig att på begäran lämna Keva och en besvärsinstans som avses i denna lag alla de uppgifter om en arbetstagares arbete och förhållanden i arbetet samt övriga motsvarande uppgifter som kan erhållas av arbetsgivarna och som är nödvändiga för ordnandet av pensionsskyddet och för avgörandet av ett anhängigt pensionsärende eller i övrigt är nödvändiga vid verkställigheten av uppgifter enligt denna lag.

När en arbetsgivare ombes att lämna uppgifter som behövs för behandlingen av arbetstagarens pensions- eller rehabiliteringsärende, får till arbetsgivaren utan arbetstagarens samtycke lämnas endast de sekretessbelagda uppgifter om arbetstagaren som är nödvändiga för att specificera vilka uppgifter som behövs vid beslutsfattandet i de nämnda ärendena.

Keva har rätt att i en offentlig arbetsgivares handlingar granska riktigheten av de uppgifter som avses i 1 och 2 mom.

Keva för register över de uppgifter som den får med stöd av denna paragraf och 151 § och som påverkar rätten till pension för personer som omfattas av denna lag.

Denna lag träder i kraft den ~~1 januari~~ 2019.

7.

Lag

om ändring av lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015) 58 §, 183 § 3 mom., 184 § 2 mom. samt 260 § 1 och 2 mom. som följer:

58 §

Dagpenningen under de första 28 dagarna

Dagpenningen under högst 28 dagar från och med skadedagen, med undantag för den dagen, är lika stor som lönen för sjukdomstiden.

Om den skadade inte har fått lön för sjukdomstiden, om bara en del av lönen har betalats som lön för sjukdomstiden eller om lönen för sjukdomstiden har betalats för förkortad arbetstid på grund av permittering eller av någon annan motsvarande orsak, bestäms dagpenningen utifrån de arbetsinkomster som den skadade hade under den eller de hela lönebetalningsperioder som närmast föregick skadedagen och som sammanlagt kommer närmast 28 dagar i längd. Om anställningsförhållandet är kortare än så, tas den arbetsinkomst som den skadade hade under anställningsförhållandet som grund för dagpenningen.

Dagpenningen ska bestämmas särskilt för varje anställningsförhållande, om den skadade har två eller flera anställningsförhållanden på skadedagen. Om den skadade utför också sådant arbete som är försäkrat enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare eller annat arbete som företagare som är försäkrat enligt denna lag, utgör dagpenningen 1/360 av årsarbetsinkomsten på skadedagen enligt en försäkring enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare eller enligt en frivillig försäkring för arbetstiden enligt denna lag. Dagpenningens belopp är det sammanlagda beloppet av de ovannämnda dagpenningarna. (Nytt)

183 §

Påförande av avgift som motsvarar försäkringspremien och av försummelseavgift

— —

Vad som i 169 och i 172—176 § föreskrivs om försäkringspremie tillämpas även på de avgifter som avses i 181 och 182 §. Vad som i 124 § 1 mom. föreskrivs om delgivning av beslut tillämpas även på Statskontorets beslut.

184 §

Självrisk för en arbetsgivare som försummat sin försäkringsskyldighet

— —

Vad som i 172 och 174 § föreskrivs om försäkringspremie tillämpas även på den avgift som avses i 1 mom. Vad som i 124 § 1 mom. föreskrivs om delgivning av beslut tillämpas även på Olycksfallsförsäkringscentralens beslut om uttag av självrisk.

260 §

Olycksfallsförsäkringscentralens och försäkringsbolagens rätt att få uppgifter för tillsynen

Trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar i rätten att få information har Olycksfallsförsäkringscentralen och försäkringsbolagen rätt att av arbetsgivaren, försäkrings- och pensionsanstalter som bedriver lagstadgad försäkringsverksamhet, myndigheterna och andra aktörer

som offentlighetslagen tillämpas på få uppgifter som är nödvändiga för att uppfylla den tillsynsplikt som föreskrivs i denna lag. Dessutom har Olycksfallsförsäkringscentralen och försäkringsbolagen rätt att för nämnda ändamål av Skatteförvaltningen i form av massinformation få lönebetalares eller andra motsvarande prestationsbetalares och inkomsttagares identifierings- och kontaktuppgifter, uppgift om arbetspensions- och arbetslöshetsförsäkring, uppgift om bransch samt även uppgifter om löner eller motsvarande prestationer som betalats och om arbetsgivarprestationer som hänför sig till dem.

Olycksfallsförsäkringscentralen och försäkringsbolagen har rätt att få de uppgifter som avses i 1 mom. även om de i sin begäran om uppgifter inte har specificerat vilka prestationsbetalare som i form av massinformation blir föremål för ett tillsynsförfarande och även om ett tillsynsförfarande ännu inte har inletts. För verkställigheten av ett tillsynsuppdrag har Olycksfallsförsäkringscentralen och ett försäkringsbolag rätt att samköra och behandla de personuppgifter som avses i 1 mom. Samkörda uppgifter får bevaras i fem år, dock högst till dess att tillsynsförfarandet har avslutats. Samkörda uppgifter får inte lämnas vidare annat än för sådana ändamål som avses i denna lag.

— —

Denna lag träder i kraft den ~~1 januari~~ 2019. Bestämmelserna i 58 § och 260 § 1 och 2 mom. träder dock i kraft den 1 januari 2020. Bestämmelserna i 58 § tillämpas på skadefall som inträffar efter lagens ikraftträdande.

8.

Lag

om ändring av lagen om lantbruksföretagares olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om lantbruksföretagares olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar (873/2015) 107 §, rubriken för 112 § och 112 § 1 och 3 mom. samt 113 §,

av dem 113 § sådan den lyder i lag 1651/2015, som följer:

107 §

Tvångsförsäkring för lantbruksföretagare och försummelseavgift

Vad som i 12 § 3 och 4 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare föreskrivs om tvångsförsäkring för lantbruksföretagare och om försummelseavgift tillämpas även på obligatorisk försäkring och försäkringspremier enligt denna lag. Om försäkringsanstalten anser att lantbruksfö-

retagaren inte har fullgjort sin försäkringsskyldighet enligt 5 §, iakttas bestämmelserna i 24 § 1—3 och 5 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare. Statskontoret ska behandla ett ärende som gäller försummelseavgift i anknytning till ordnande av försäkringsskydd enligt denna lag i samband med ett ärende som gäller försummelseavgift i anknytning till ordnande av pensionsskydd enligt lagen om pension för lantbruksföretagare.

Vad som i lagen om pension för lantbruksföretagare föreskrivs om dröjsmålsränta på arbetspensionsförsäkringsavgift i 25 §, lantbruksföretagarens ansvar för arbetspensionsförsäkringsavgifterna i 26 § 1 mom., avbrott i uttag av arbetspensionsförsäkringsavgift i 27 §, utsökning av en arbetspensionsförsäkringsavgift i 28 § och verkställighet av beslut i 111 § 2 mom. tillämpas även på ärenden som gäller försummelseavgift. Vad som i denna lag föreskrivs om besvärsinstanser i 135 §, rätt att söka ändring i 136 §, grundbesvär i 138 §, tid för att söka ändring och lämna in besvär i 139 §, självrättelse och överföring av besvär till en besvärsinstans i 140 §, besvär som kommit in efter tiden för att söka ändring i 141 § och undanröjande av ett lagakraftvunnet beslut i 144 § tillämpas även på ärenden som gäller försummelseavgift. Vad som föreskrivs om meddelande av beslut i 124 § 1 mom. i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar tillämpas även på ärenden som gäller försummelseavgift.

112 §

Avdrag av obetalda försäkringspremier och försäkringsavgifter samt försummelseavgifter från ersättningen

Från den ersättning som baserar sig på obligatorisk försäkring enligt denna lag får avdras

1) ersättningstagarens obetalda obligatoriska försäkringspremier enligt denna lag samt försummelseavgifter enligt 107 § inklusive dröjsmålsräntor,

2) ersättningstagarens obetalda försäkringsavgifter för försäkringar enligt 10 och 10 a § i lagen om pension för lantbruksföretagare och försummelseavgifter enligt den lagens 24 § inklusive dröjsmålsräntor, och

3) ersättningstagarens obetalda grupplivförsäkringsavgifter enligt lagen om pension för lantbruksföretagare inklusive dröjsmålsräntor.

— —

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om avdrag av obetalda försäkringspremier eller försäkringsavgifter från ersättningen gäller dock inte vårdbidrag, klädtillägg, menersättning, begravningshjälp eller ersättning för kostnader som betalas med stöd av denna lag. Från ersättningen kan inte heller avdras sådana obetalda försäkringspremier enligt denna lag eller försäkringsavgifter enligt lagen om pension för lantbruksföretagare inklusive dröjsmålsräntor som tas ut hos ersättningstagaren med stöd av det ansvar för försäkringsavgifter som avses i 26 § 2 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare.

— —

113 §

Avdrag av obetalda försäkringspremier och försummelseavgifter från arbetspension

Pensionstagarens i 97 § i lagen om pension för lantbruksföretagare avsedda utestående försäkringspremier för en obligatorisk försäkring enligt denna lag och försummelseavgift enligt 107 §

inklusive dröjsmålsränta kan dras av från pensionstagarens pension enligt 97 § i lagen om pension för lantbruksföretagare med iakttagande av vad som föreskrivs i den paragrafen. Vad som föreskrivs ovan gäller dock inte de försäkringspremier enligt denna lag som tas ut hos pensionstagaren med stöd av det ansvar för försäkringsavgifter som avses i 26 § 2 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare eller de försäkringspremier som baserar sig på frivilliga försäkringar enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.

På sådan försummelse av försäkringsskyldighet som skett före denna lags ikraftträdande och på förhöjning av försäkringspremie på grund av försummelsen tillämpas lagen om lantbruksföretagares olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar i den lydelse den hade den 31 december 2018.

Bestämmelserna i 112 och 113 § i denna lag tillämpas dock på sådan förhöjning av försäkringspremie som påförts med stöd av lagen om lantbruksföretagares olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar och med stöd av lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) och på sådan förhöjning på grund av försummelse som påförts med stöd av lagen om pension för lantbruksföretagare i den lydelse den hade den 31 december 2018, när de ovan avsedda förhöjningarna har påförts för försummelse som skett före denna lags ikraftträdande.

9.

Lag

om ändring av 29 kap. 4 a och 12 § i strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i strafflagen (39/1889) 29 kap. 4 a § 2 mom.,
sådant det lyder i lag 398/2006, och
ändras 29 kap. 4 a § 1 mom. 1 punkten och 12 §,
sådana de lyder, 4 a § 1 mom. 1 punkten i lag 1279/2016 och 12 § i lag 484/2015, som följer:

29 kap.

Om brott mot den offentliga ekonomin

4 a §

Arbetspensionsförsäkringsavgiftsbedrägeri

En arbetsgivare eller en företrädare för denne som

1) genom att försumma skyldigheten att ordna pensionsskydd för arbetstagarna enligt 141 § i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) eller 138 § i lagen om sjömanspensioner (1290/2006) eller genom att försumma den anmälningsskyldighet som avses i 144 § i lagen om pension för arbetstagare eller i 139 § i lagen om sjömanspensioner eller

— —

12 §

Försummelseavgift i förhållande till arbetspensionsförsäkringsavgifts- och olycksfallsförsäkringspremiebedrägeri

I ett brottmål som avses i 4 a och 4 c § får eftergift ske i fråga om anmälan, förundersökning, åtal eller straff, om en försummelseavgift enligt 163 § i lagen om pension för arbetstagare, 151 § i lagen om sjömanspensioner eller 182 § i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar eller en förseningsavgift enligt 22 § i lagen om inkomstdatasystemet (53/2018) anses vara en tillräcklig påföljd. När saken bedöms beaktas hur allvarlig gärningen eller försummelsen varit, om den upprepats, det förväntade straffet, beloppet av den avgift som motsvarar försäkringspremien och som hänför sig till gärningen eller försummelsen, försummelseavgiftens eller förseningsavgiftens storlek samt eventuella andra påföljder av gärningen eller försummelsen för arbetsgivaren eller dennes företrädare.

I ett ärende som avses i 4 a—4 c § kan åtal inte väckas och dom inte meddelas, om samma person redan har påförts en försummelseavgift enligt 163 § i lagen om pension för arbetstagare, 151 § i lagen om sjömanspensioner eller 182 § i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar i samma ärende.

———

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.

———

Betänkande ShUB 7/2018 rd

Helsingfors 8.11.2018

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Krista Kiuru sd
medlem Outi Alanko-Kahiluoto gröna
medlem Arja Juvonen saf
medlem Niilo Keränen cent
medlem Anneli Kiljunen sd
medlem Jaana Laitinen-Pesola saml
medlem Anne Louhelainen blå
medlem Aino-Kaisa Pekonen vänst
medlem Pekka Puska cent
medlem Sari Raassina saml
medlem Veronica Rehn-Kivi sv
medlem Vesa-Matti Saarakkala blå
medlem Kristiina Salonen sd
medlem Sari Sarkomaa saml
medlem Martti Talja cent
ersättare Hanna-Leena Mattila cent.

Sekreterare var

utskottsråd Sanna Pekkarinen.